

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/79/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315207622
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6315207622.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovaným 1/ T. P., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom P. F. C. S. XXXX/X, W. 2/ U. P., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom P. F. C. S. XXXX/X, W., zastúpeného žalovanou 2/, o zaplatenie 21 198,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 4C/366/2015 - 274 z 19. decembra 2018, takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudok okresného súdu v I. výroku m e n í tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 9 023,66 Eur s 8,05 % úrokom z omeškania zo sumy 903,84 Eur od 16. 06. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 1 022,10 Eur od 16. 07. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 1 109,10 Eur od 16. 08. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 3 584,66 Eur od 01. 05. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 3 946,71 Eur od 16. 05. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 4 308,76 Eur od 16. 06. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 4 670,81 Eur od 16. 07. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 5 032,86 Eur od 16. 08. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 5 394,91 Eur od 16. 09. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 5 756,96 Eur od 16. 10. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 6 119,01 Eur od 16. 11. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 6 481,06 Eur od 16. 12. 2015 do zaplatenia,
zo sumy 6 843,11 Eur od 16. 01. 2016 do zaplatenia,
zo sumy 7 205,16 Eur od 16. 02. 2016 do zaplatenia,
zo sumy 7 567,21 Eur od 16. 03. 2016 do zaplatenia,
zo sumy 7 914,56 Eur od 16. 04. 2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Rozsudok okresného súdu v III. výroku o trovách konania mení tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy konania týkajúce sa vzájomnej žaloby žalovaných 1/, 2/, v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 14 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Brezno, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“, event. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 21 198,79 Eur spolu so 14,49 % úrokom z úveru ročne zo sumy 16 435,56 Eur od 03. 02. 2015 do zaplataenia, s 11,09 % úrokom z úveru ročne zo sumy 3 973,33 Eur od 03. 03. 2015 do zaplataenia, s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 17 116,48 Eur od 01. 05. 2015 do zaplataenia, s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 082,31 Eur od 01. 06. 2015 do zaplataenia, pričom povolil žalovaným 1/, 2/ splácať žalovanú istinu s príslušenstvom žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach vo výške 441,65 Eur zročných vždy do 25.-teho dňa každého mesiaca počínajúc právoplatnosťou rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok s omeškaním čo i len jednej mesačnej splátky (I. výrok). Vzájomný návrh žalovaných 1/, 2 zamietol (II. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaní 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku súdny úradník.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd viedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovaným 1/, 2/ uloženia im povinnosti zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 21 198,79 Eur spolu s 14,49 % úrokom z úveru ročne zo sumy 16 435,56 Eur od 03. 02. 2015 do zaplataenia, s 11,09 % úrokom z úveru ročne zo sumy 3 973,33 Eur od 03. 03. 2015 do zaplataenia, s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 17 116,48 Eur od 01. 05. 2015 do zaplataenia, s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 082,31 Eur od 01. 06. 2015 do zaplataenia, nahradiť mu trovy konania a to z titulu nesplatených spotrebiteľských úverov poskytnutých vo výške 6 000,- Eur na základe zmluvy zo dňa 24. 03. 2011 a vo výške 19 536 Eur na základe zmluvy zo dňa 16. 09. 2011. Nárok odvodzoval na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 42660919199006 (ďalej aj „zmluva č. 1“), na základe ktorej bol žalovaným 1/, 2/ poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 6 000,- Eur s mesačnou splátkou po 108,16 Eur, s poistením so splátkou vo výške 118,26 Eur, s počtom splátok 84, so splatnosťou prvej splátky k 15. dňu nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru (15. 06. 2011), splatnosťou nasledujúcich splátok vždy k 15. dňu v mesiaci, s ročnou úrokovou sadzbou 11,09 %, RPMN 11,67 %, s poistením 4,99 % z dohodnutej mesačnej splátky, ktorá bola zahrnutá do základnej splátky úveru. Žalovaný 2/ vystupoval ako spoludlžník predmetnej zmluvy, z ktorej žalovaní 1/, 2/ uhradili len časť dlžnej sumy vo výške 4 890,90 Eur, nakoľko žalobca pre neplnenie dohodnutých splátok vypovedal zmluvu dňa 10. 03. 2015, ktorá nadobudla účinnosť dňa 31. 05. 2015 a dlh sa stal splatným v celom rozsahu. Ďalej bola medzi stranami sporu uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, č. 42660919199007 (ďalej aj „zmluva č. 2“), ktorá bola žalobcom akceptovaná dňa 11. 10. 2011 a bol poskytnutý úver vo výške 19 536,- Eur, z ktorého žalovaní 1/ a 2/ uhradili sumu 11 621,44 Eur, pretože pre neplnenie dohodnutých splátok žalobca zmluvu vypovedal dňa 09. 02. 2015 a výpoveď nadobudla účinnosť dňa 30. 04. 2015, kedy sa dlh stal splatným v celom rozsahu. Uvedený úver boli žalovaní 1/ a 2/ povinní splácať mesačnými splátkami po 362,25 Eur, s počtom splátok 96, splatnosťou prvej splátky k 15. dňu nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru (15. 11. 2011), s ročnou úrokovou sadzbou 14,49 %, RPMN vo výške 15,49 % a v rámci zmluvy prijali aj súbor poistenia - štandardné poistenie 4,99 % z dohodnutej mesačnej splátky, ktorá bola zahrnutá do základnej splátky úveru.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 469 ods. 1, § 497, § 502 ods. 1, § 506, § 768k ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 37 ods. 1, § 52 ods. 2, § 53c, § 53 ods. 9, § 565, § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“, alebo „ZoSU“, event. „Zák. č. 129/2010 Z.z.“) a dospel k záveru o dôvodnosti nároku žalobcu, preto žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Nestotožnil sa s obranou žalovaných o absencii zákonom požadovaných náležitostí predmetných zmlúv, ktoré podľa neho všetky náležitosti majú a to aj v súvislosti s lehotou splatnosti prvej splátky, nasledujúcich splátok, doby trvania zmluvy, ako aj lehoty konečnej splatnosti úverov. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016, podľa ktorého možno považovať formu konečnej splatnosti úveru za postačujúcu pre účely § 9 ods. 2 písm. f) ZoSV, pretože ani dané ustanovenie neustanovuje formu, ako má byť termín konečnej splatnosti stanovený a v oboch zmluvách bola konečná splatnosť osobitne oznámená zo strany žalobcu po poskytnutí úveru, ktorú skutočnosť žalovaní počas sporu nerozporovali. Rovnako považoval za splnenú náležitosť v oboch zmluvách podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSV, keď v časti B zmluvy a článku III. bod

4.1 VÚP je táto náležitosť splnená, pričom v prípade pochybností žalovaných o zložení jednotlivých splátok úveru boli oprávnení si kedykoľvek vyžiadať amortizačnú tabuľku, ktorá by predmetné údaje podrobne rozpisala. Žiadnym spôsobom výkladu ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSV nemožno dospieť k záveru o nutnosti rozčlenenia splátky, ktorá bola v zmluve dohodnutá ako celková splátka zahrňujúca istinu, úrok, prípadne poplatky, teda, že by mala byť v zmluve v rámci danej náležitosti rozčlenená na jej jednotlivé zložky. V uvedenom smere poukázal aj na rozsudok vo veci C-42/15. Konštatoval žalovanými neuvedenie relevantných skutočností odôvodňujúcich, že predmetné zmluvy neobsahujú náležitosti vyžadované ZoSV. Mal za to, že žalobca poskytol žalovaným 1/, 2/, z ktorých bola žalovaná 1/ ako dlžníčka a žalovaný 2/ ako spoludlžník dva spotrebiteľské úvery, a to na základe zmluvy zo dňa 10. 05. 2011 č. 42660919199006, ktorou bol žalovaný poskytnutý úver vo výške 6 000,- Eur. Žalovaná 1/ dňa 24. 03. 2011 podpísala prihlášku, prílohu č. 1 k danej zmluve, ktorou sa prihlásila k rozšírenému súboru poistenia a zaviazala sa uhrádzať mesačné poistné vo výške 10,10 Eur, ktorá suma bola splatná spolu so splátkou úveru a táto sa preto navýšila na sumu 118,26 Eur. Z predmetného úveru žalovaní uhradili len časť, a to sumu 4 890,90 Eur, pričom v dôsledku nedodržania dohodnutých splátok žalobca zmluvu vypovedal dňom 10. 03. 2015, ktorá výpoveď nadobudla účinnosť dňa 31. 05. 2015 a dlh sa stal splatný v celom rozsahu. Preto dlh žalovaných ku dňu podania žaloby predstavoval sumu po lehote splatnosti v celkovej výške 4 082,31 Eur, z toho 3 973,33 Eur ako zvyšok dlžnej istiny, suma 78,50 Eur ako dlžné úroky a suma 30,48 Eur ako dlžné poistné a tiež boli povinní uhradiť z dlžných súm úrok z omeškania a zmluvný úrok. V predmetnej zmluve č. 1 boli dojednané mesačné splátky vo výške 108,156 Eur, v počte splátok 84, so splatnosťou prvej splátky k 15. dňu nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru (15. 06. 2011), s úrokovou sadzbou 11,09 % a RPMN vo výške 11,67 % ročne. V rámci zmluvy žalovaní potvrdili, že sa oboznámili so všeobecnými úverovými podmienkami (ďalej len „VÚP“) a prijali súbor poistenia - štandardné poistenie 4,99 % z dohodnutej mesačnej splátky úveru zahrnutej do základnej splátky úveru a určenej na úhradu poistenia. Ďalší úveru bol žalovaným poskytnutý na základe ich žiadosti zo dňa 16. 09. 2011 vo výške 19 536,- Eur, pričom zmluva bola riadne uzavretá podpisom žalobcu dňa 11. 10. 2011, číslo zmluvy 42660919199007, v ktorej boli dojednané mesačné splátky 362,05 Eur s počtom 96 splátok, so splatnosťou prvej splátky k 15. dňu nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru (dňa 15. 11. 2011), s úrokovou sadzbou 14,49 % ročne, s RPMN vo výške 15,49 % ročne. V rámci zmluvy č. 2 žalovaní potvrdili oboznámenia sa s VÚP a prijali súbor poistenia - štandardné poistenie 4,99 % z dohodnutej mesačnej splátky úveru zahrnutej do základnej splátky úveru a určenej na úhradu poistenia. Prevod sumy 19 536,- Eur bol na účet žalovanej 1/ dňa 11. 10. 2011 a sumy 6 000,- Eur dňa 10. 05. 2011. Žalovaní tento ďalší úver č. 2 uhradili len sčasti, a to vo výške 11 621,44 Eur, pretože v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalobca vypovedal zmluvu dňa 09. 02. 2015, ktorá nadobudla účinnosť dňa 30. 04. 2015 a dlh sa stal v celom rozsahu splatným. Ku dňu podania žaloby boli neuhradené záväzky žalovaných po lehote splatnosti v celkovej výške 17 116,48 Eur, z toho zvyšok dlžnej istiny vo výške 16 435,56 Eur, úroky vo výške 663,71 Eur, dlžné poistné vo výške 17,21 Eur a okrem toho bolo povinnosťou žalovaných uhradiť z dlžných súm zmluvný úrok a úrok z omeškania. Univerzálnym právnym nástupcom pôvodného žalobcu z dôvodu zániku spoločnosti CETELEM Slovensko, a. s., sa stala spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE, SA, so sídlom Paríž, konajúca na území SR prostredníctvom pobočky zahraničnej banky. Tiež priznal žalobcovi aj ním uplatnený úrok z úverov vo výške 14,49 % ročne zo sumy 16 435,56 Eur od 03. 02. 2015 do zaplatenia a úrokov vo výške 11,09 % ročne zo sumy 3 973,33 Eur od 03. 03. 2015 do zaplatenia s poukazom na dojednanie úrokovej sadzby v zmluvách, a to v zmluve č. 1 v úrokovej sadzbe vo výške 11,09 % ročne a v zmluve č. 2 vo výške 14,49 % ročne. Poukázal na § 502 ods. 1, § 506 ObZ, z ktorých vyplýva zámer zákonodarcu, aby boli zmluvné úroky zo strany dlžníkov platené až do úplného splatenia poskytnutej sumy, bez ohľadu na to, či došlo k využitiu práva veriteľa podľa § 506 ObZ alebo nie. Pri určení práv a povinností účastníkov zmluvy o úvere je potrebné vychádzať aj z § 497 ObZ, z ktorého obsahu vyplýva povinnosť dlžníkov vrátiť nielen poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Ohľadne aplikácie § 506 ObZ, ktoré upravuje špecifický prípad odstúpenia veriteľa od zmluvy pri omeškaní dlžníka, ktoré môže veriteľ využiť, dané odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc, právo veriteľa naďalej trvá na vrátení dlžnej sumy s úrokmi. V dôsledku špeciálnej úpravy je vylúčené použitie ustanovení OZ o odstúpení, pretože takéto ustanovenie OZ neobsahuje. Daný inštitút je určený na ochranu veriteľa, ktorý sa jeho využitím nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom by bol pred odstúpením od zmluvy. Preto žalobcom uplatňované zmluvné úroky majú oporu v zákonných ustanoveniach ObZ, ako aj v predložených dokumentoch. Žalovanými predloženú odpoveď na ich žiadosť zo strany Ministerstva spravodlivosti SR považoval za nepoužiteľný dôkaz v spore, pretože ide len o právny názor orgánu výkonnej moci, ktorý nie je orgánom moci súdnej, navyše v danej odpovedi boli posudzované zmluvy od rôznych subjektov a nebolo možné identifikovať, o aké

zmluvy išlo, ani ktorá časť odpovede sa týkala zmlúv žalovaných. V súvislosti s § 53c OZ poukázal na jeho úpravu ku dňu podpisu zmlúv. Podľa okresného súdu zmluvy, VÚP a generálny výpočet nákladov spojených s uplatnením pohľadávky boli písané druhom písma s rovnakou veľkosťou, čo nič nemení na ich platnosti a aj v časti uvedených menším formátom písma sú stále čitateľné, zrozumiteľné bez nutnosti použitia akýchkoľvek pomôcok na poznanie obsahu zmlúv, žiadnym výkladom nemožno dospieť k záveru o ich nezrozumiteľnosti. Predmety zmlúv o úvere neboli písané menším písmom ako ich zvyšné časti okrem názvu zmlúv, a preto nevzhliadol ohľadne namietanej veľkosti písma neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmluvách. Ohľadne poistenia úverov poukázal na dojednané poistenie žalovanými, ktorí v rozpore s § 799 ods. 2 OZ neoznámili vznik poistenej udalosti poisťovni, ktorú skutočnosť počas sporu nerozporovali, preto nemohlo dôjsť ani k poistnému plneniu. Nemožnosť voľby poisťovne zo strany žalovaných nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom žalovaná 1/ na osobitnej prihláške požiadala o rozšírený súbor poistenia k zmluve č. 42660919199006 a tvrdenia žalovaných o nanútení poistného vyhodnotil ako účelové tvrdenia, s cieľom vyhnúť sa splneniu povinností. Poistné zmluvy navyše neboli uzatvorené pre prípad poistnej udalosti - pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity, smrti. Namietanú dohodu o zrážkach zo mzdy okresný súd nepreskúmaval, nakoľko žalovaní neuviedli žiadny dôvod, pre ktorý by mala byť daná dohoda neprijateľnou zmluvnou podmienkou a nepreukázali, že by žalobca v priebehu existencie zmluvných vzťahov danú dohodu reálne využil. Keďže nebola žalobcom využitá ani rozhodcovská doložka, taktiež ju nepreskúmaval. Nebol mu zrejmý ani dôvod, pre ktorý by vyhlásenie mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru žalobcom dňa 15. 08. 2014 malo byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom vzhľadom na omeškanie splátok úveru žalovanými po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, bol postup žalobcu smerujúci k zosplatneniu úverov dôvodný. Za nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalovaných týkajúcu sa povinnosti žalobcu, poskytnúť im akúkoľvek konsolidáciu, resp. zníženie splátok úveru a za neprijateľnú zmluvnú podmienku nepovažoval ani možnosť žalobcu meniť zmluvné podmienky jednostranne, avšak zmena sa nevzťahuje už na uzatvorené VÚP. Ani otázku formy doručovania zásielok dojednanú v článku V. ods. 9 VÚP nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože je v súlade s ustanoveniami OZ, ako aj CSP. Taktiež zo strany okresného súdu nebola akceptovaná žalovanými namietaná neprijateľná zmluvná podmienka týkajúca sa vyhlásenia o oboznámení sa s VÚP, ktoré boli vyhotovené v písomnej forme, boli jasné a určité, uvedené na zadnej strane zmlúv a žalovaní sa s nimi mali možnosť oboznámiť, a zároveň zvážiť, či vstúpia do zmluvného vzťahu so žalobcom. Preverení namietaného poplatku za odklad splatnosti splátky, ako aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky nezistil dôvod rozporu s OZ, nepovažoval ich za neprijateľné zmluvné podmienky, pričom právna úprava nevyklučuje, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval plnenie za služby smerujúce nad rámec dlžného zmluvného vzťahu. Zároveň zamietol ako nedôvodný návrh žalovaných na priznanie finančného plnenia vo výške 1 000,-Eur za psychickú ujmu a nezáujem žalobcu riešiť problém so splácaním, pretože žalovaní daný nárok nezdôvodnili a nepodložili listinnými dôkazmi. Ohľadne povinnosti žalovaných zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi im povolil podľa § 232 ods. 3 CSP dlh splácať v splátkach vo výške 441,65 Eur zročných vždy k 15. dňu mesiaca, a to s poukazom na výšku uloženého plnenia.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v spore úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalovaní v zákonnej lehote odvolanie a žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne, de facto podali odvolanie do I. výroku, ktorým im bola uložená povinnosť plniť.

6. Naďalej podstatou ich odvolacích námietok bola nimi tvrdená bezúročnosť a bezpoplatkovosť oboch zmlúv, ktoré obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky podľa OZ, a to neprimeranú odplatu, mimoriadnu splatnosť, nebola im poskytnutá odborná pomoc, boli účtované jednorazové pokuty, poplatok za odklad a upomienku, v zmluvách bolo použité menšie ako 1,9 mm písmo, aj vo VÚP, ktoré neprijateľné podmienky sú považované za spôsob ako poškodiť spotrebiteľa. Taktiež namietali absenciu zákonom požadovaných náležitostí podľa ZoSV. Uvádžali neochotu žalobcu konsolidovať ich úvery, ktoré boli poistené voči strate zamestnania, čo žalobca nechcel akceptovať a vymýšľal si ďalšie podmienky, len aby nemusel akceptovať poistenie úverov. Z predmetných úverov uhradili sumu 16 512,34 Eur, teda z celkovej požičanej sumy vo výške 25 536,-Eur. Namietali, že prvoinštančný súd nepreskúmal zmluvy ex offa.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaných nevyjadril.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po zopakovaní a doplnení dokazovania podľa § 384 CSP na nariadenom pojednávaní podľa § 385 ods. 1, 2 CSP, podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v I. výroku, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

9. Na pojednávania konané pred odvolacím súdom dňa 25. 06. 2020 a dňa 27. 05. 2021 sa žalobca ani jeho právny žalobca nedostavili, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnili a navrhli, aby odvolací súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

10. Žalovaná 1/, v zastúpení aj žalovaného 2/ na pojednávaní uviedla, že obe zmluvy sú zmluvami spotrebiteľskými, preto mali byť posudzované podľa OZ a nie ObZ, obsahujú množstvo neprijateľných podmienok. Namietala menšie písmo, ktorým boli zmluvy vyhotovené ako umožňuje zákon. Potvrdila nesplatenie úverov v celom rozsahu, nejde však o sumu 21 198,79 Eur, ale o sumu 9 023,66 Eur. Podľa VOP je výpoveď zo zmluvy postavená na úroveň odstúpenia, pričom odstúpením od zmluvy táto zaniká od počiatku, teda sa zrušuje a žalobca nemá nárok na žiadne poplatky ani úroky. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6 C 41/2012. Obidve zmluvy považovala za neplatné, a preto žiadala žalobu zamietnuť. Po podpise zmluvy a poskytnutí finančných prostriedkov im mal byť zaslaný splátkový kalendár: Vzniesla námietku premĺčania podľa § 107 ods. 1 OZ. V roku 2017 ukončila živnosť, následne pracovala na polovičný pracovný úväzok, ktorý má aj v súčasnosti a poberajú len covidový príspevok vo výške 293,- Eur mesačne. Žalovaný 2/ vykonáva podnikateľskú činnosť a to v zimných mesiacoch lyžiarskom stredisku ako servisný technik, ale vzhľadom na pandémiu mu bol tiež vyplácaný covidový príspevok vo výške približne 300,- Eur mesačne a v letných mesiacoch vykonáva stavebnú činnosť s príjmom približne 500,- Eur mesačne. Snažili sa o konsolidáciu úverov, ale nebolo im to umožnené.

11. Odvolací súd vo veci zopakoval dokazovanie listinnými dôkazmi a to všeobecnými obchodnými podmienkami bod IV. - 4.1., zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16. 09. 2011, výpoveďou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, doručenkou, prehľadom úverového účtu, potvrdením spoločnosti CETELEM z č. I. 49 spisu, prehľadom platieb, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 42660099199007, potvrdením o platbách, vyjadrením žalobcu, interaktívnou kalkulačkou na výpočet RPMN - Portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR.

12. V prejednávanej veci ide v poradí o druhý rozsudok okresného súdu nakoľko uznesením č. k. 12Co/67/2017-202 zo dňa 28. 06. 2018 Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozsudok č. k. 4C/366/2015-147 zo dňa 17. 10. 2016, pričom vo svojom odôvodnení uviedol, že zo strany prvoinštančného súdu došlo k nesprávnemu právnenému záveru, že nárok žalobcu vyplýva zo zmlúv o úvere uzavretých podľa ustanovení ObZ. V Ďalšom konaní uložil okresnému súdu povinnosť zaoberať sa, či jednotlivé ustanovenia obsiahnuté v zmluvách obsahujú podstatné náležitosti podľa Zák. č. 129/2010 Z. z., či nedošlo k obchádzaniu citovaného zákona, ustanovení OZ, zákona na ochranu spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z.. Uložil tiež povinnosť sa zaoberať, či neobsahujú neprijateľné podmienky a či sú dôvodné nároky žalobcu súvisiace s poplatkami za odklad splátok, na vymáhanie pohľadávky, úrokov po vypovedaní zmlúv, pretože sú zmluvami spotrebiteľskými, je potrebné skúmať či obsahujú dojednanie zmluvných strán o nároku na úroky.

13. Vychádzajúc z obsahu odvolania žalovaných títo odvolaním napadli len I. výrok rozsudku okresného súdu, teda vyhovujúci výrok.

14. Zo zmluvy č. 42660919199006 uzavretej dňa 10. 05. 2011 mal odvolací súd za preukázané poskytnutie úveru žalobcom ako veriteľom vo výške 6 000,- Eur formou jednorazového financovania, s výškou mesačnej splátky 108,16 Eur, počtom mesačných splátok 84 a splatnosťou prvej splátky k 15.-temu dňu nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru (15. 06. 2011), splatnosťou nasledovných splátok vždy k 15.-temu dňu v mesiaci, ročnou úrokovou sadzbou 11,09 % ročne a ročnou percentuálnou mierou nákladov vo výške 11,67 % ročne. V rámci zmluvy č. 1 žalovaná 1/ potvrdila, že sa oboznámila s VUP a súhlasí s nimi. V rámci zmluvy prijala súbor poistenia - štandardné poistenie (4,99 % z dohodnutej mesačnej splátky úveru zahrnutá do základnej splátky úveru a určená na úhradu poistenia). V bode D zmluvy č. 1 prehlásila, že sa oboznámila s rámcovými zmluvami o poistení uzavretými medzi žalobcom

a spoločnosťou Poistovňa Cardif Slovakia, a.s., platnými v čase uzavretie zmluvy. Žalovaná 1/ dňa 24. 03. 2011 podpísala prihlášku, prílohu č. 1 k zmluve č. 1 o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou sa prihlásila k rozšírenému súboru poistenia (pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity, pre prípad straty zamestnania). Za zvolený súbor poistenia sa zaviazala uhrádzať mesačné poistné vo výške 10,10 Eur, pričom uvedená suma bude splatná spolu so splátkou úveru, čím dochádza k navýšeniu mesačnej splátky úveru na 118,26 Eur. Žalovaní na tento úver uhradili len časť dlžnej sumy vo výške 4 890,90 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaných žalobca vypovedal zmluvu dňa 10. 03. 2015, ktorá mala nadobudnúť účinnosť dňa 31. 05. 2015.

15. Zo zmluvy č. 42660919199007 uzavretej dňa 11. 10. 2011 mal odvolací súd za preukázané poskytnutie úveru žalobcom ako veriteľom vo výške 19 536,- Eur, s výškou mesačnej splátky 362,05 Eur, počtom mesačných splátok 96, splatnosťou prvej splátky k 15.-temu dňu nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru (15. 11. 2011), splatnosťou nasledovných splátok vždy k 15.-temu dňu v mesiaci, ročnou úrokovou sadzbou 14,49 % ročne a RMPN vo výške 15,49 % ročne. V rámci zmluvy č. 2 žalovaná 1/ potvrdila, že sa oboznámila s VUP a súhlasí s nimi a prijala súbor poistenia - štandardné poistenie (4,99 % z dohodnutej mesačnej splátky úveru zahrnutá do základnej splátky úveru a určená na úhradu poistenia). V bode D zmluvy prehlásila, že sa oboznámila s rámcovými zmluvami o poistení uzavretými medzi žalobcom a spoločnosťou Poistovňa Cardif Slovakia, a.s., platnými v čase uzavretia zmluvy, súhlasí s nimi a svojím podpisom vyjadruje súhlas s poistením, a to štandardným poistením, pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a poistenie spoludžníka. Žalovaný 2/ bol spoludžníkom v predmetnej zmluve. Žalovaní na tento úver uhradili len časť dlžnej sumy vo výške 11 621,44 Eur, preto v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok žalobca vypovedal zmluvu dňa 09. 02. 2015, ktorá dňa 30. 04. 2015 nadobudla účinnosť.

16. Zo Všeobecných obchodných podmienok k zmluvám podľa článku III. bod 6. - 1, doba trvania ZoSÚ a zánik ZoSÚ vyplýva spôsob zániku zmluvy uzavretej na dobu určitú a to odstúpením od zmluvy alebo zo zákona.

17. Z potvrdení o platbách odvolací súd zistil, že žalovaní na úvere č. 1 poskytnutom vo výške 6 000,- Eur zaplatili sumu 4 890,90 Eur a na úvere č. 2 poskytnutom vo výške 19 536,- Eur zaplatili sumu 11 621,44 Eur.

18. Z vyjadrenia žalobcu doručeného na výzvu súdu zo dňa 08. 04. 2021 vyplýva, že obidve zmluvy vypovedal podľa bodu 4 - 4. 1 Všeobecných úverových podmienok a to zmluvu č. 1 dňom 10. 03. 2015, pričom výpoveď nadobudla účinnosť dňom 31. 05. 2015 a zmluvu č. 2 vypovedal dňa 09. 02. 2015, pričom účinnosť nadobudla dňa 30. 04. 2015.

19. Z interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN zverejnenej na portáli finančnej osvetly a ochrany finančných spotrebiteľov MF SR ohľadne úveru poskytnutého vo výške 6 000,- Eur na základe zmluvy č. 1 bola prepočtom zistená výška RPMN vo výške 13,19 % a ohľadne zmluvy č. 2 pre úver vo výške 19 536,- Eur bola prepočtom zistená výška RPMN 16,92 %.

20. Po zopakovaní dokazovania na pojednávaní pred odvolacím súdom odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci síce riadne zistil skutkový stav, avšak vec nesprávne právne posúdil, preto je jeho rozhodnutie nesprávne.

21. Podľa § 9 ods, 2, písm. g), j) ZoSV, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

22. Podľa § 11 ods. 1, písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Odvolací súd konštatuje, že obe zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú zmluvami spotrebiteľskými podliehajúcimi ZoSV v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii využívaný moment prevapenia a neskúsenosť spotrebiteľa.

24. Odvolací súd konštatuje, že prvoinštančný súd nepodrobil obidve zmluvy o poskytnutí spotrebiteľských úverov ex offio riadnej kontrole zákonom požadovaných náležitostí a nesprávne konštatoval, že predmetné úvery nie sú bezúročné a bez poplatkov, pretože obsahujú všetky požadované náležitosti v zmysle ZoSV.

25. Po dôkladnom prieskume oboch zmlúv o poskytnutí spotrebiteľských úverov odvolací súd preskúmal výšku dohodnutej RPMN, ktorá bola v zmluve č. 1 uvedená vo výške 11,67 % a ohľadne zmluvy č. 2 vo výške 15,49 %. Ohľadne zmluvy č. 1 za pomoci interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN - Portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR bolo zistené, že výška RPMN pri splátkach so splatnosťou od 30. 06. 2011 pri počte 84. splátok po 108,16 Eur, predstavuje RPMN vo výške 13,19 %, avšak v zmluve č. 1 bola uvedená RPMN vo výške 11,67 %. Rovnako za nesprávny údaj odvolací súd zistil celkovú čiastku k zaplateniu uvedenú v zmluve vo výške 8 653,68 Eur, keď prepočtom 84 splátok po 108,16 Eur predstavuje sumu 9 085,44 Eur a nie sumu uvedenú v zmluve. Nesprávne uvedenú výšku RPMN odvolací súd zistil prepočtom aj ohľadne zmluvy č. 2., ktorá bola prepočtom zistená vo výške 16,92 %, avšak v predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 15,49 %. Rovnako prepočtom počtu 96 splátok v mesačnej splátke vo výške 362,05 Eur bola v zmluve nesprávne uvedená celková čiastka k zaplateniu vo výške 33 104,64 Eur, nakoľko prepočtom bola odvolacím súdom táto suma zistená vo výške 34 756,80 Eur.

26. V prejednávanej veci sa teda žalobca domáhal plnenia z dvoch zmlúv o poskytnutí spotrebiteľských úverov, ktoré úvery boli žalovaným poskytnuté v roku 2011. Nakoľko u oboch zmlúv odvolací súd po ich dôkladnom prieskume dospel k záveru, že v nich bola uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda žalovaných, vyhodnotil obidva úvery ako bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSU. Pre konštatovanie úveru za bezúročný a bez poplatkov postačí absencia čo i len jednej zo zákonom požadovaných náležitostí v zmysle ZoSU alebo porušenie správne určenej výšky RPMN ako vyplýva z ust. § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Práve toto bol prejednávaný prípad, pre ktorý odvolací súd dospel k záveru, že obidva spotrebiteľské úvery sú bezúročné a bez poplatkov. V tomto smere bola potrebná ochrana žalovaných ako spotrebiteľov, pričom súd prvej inštancie posudzoval ostatné náležitosti zmluvy, a to týkajúce sa konečnej splatnosti, úrokovej sadzby, výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, či posudzovanie veľkosti písma, avšak nevzhladol tak podstatnú skutočnosť, a to nesprávne uvedenú výšku RPMN, pre ktorú vec nesprávne právne posúdil a teda nesprávne rozhodol o dôvodnosti nároku žalobcu na celú ním požadovanú sumu.

27. Žalobca mal v zmysle tohto záveru odvolacieho súdu nárok len na ním poskytnutú sumu úverov, a to vo výške 6 000,-Eur a vo výške 19 536,-Eur, pričom bolo potrebné zohľadniť úhrady žalovaných na jednotlivých úveroch, a to na úvere č. 1 zaplatili žalovaní sumu 4 890,90 Eur, preto ich dlh predstavoval sumu 1 109,10 Eur a na úvere č. 2 zaplatili sumu 11 621,44 Eur, preto na tento úver bola dôvodná iba suma 7 914,56 Eur. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zaviazal žalovaných na zaplatenie celkovej sumy 9 023,66 Eur. Predmetný dlh je dlhom solidárnym, preto odvolací súd zaviazal ho zaplatiť žalobcovi zo strany žalovaných spoločne a nerozdielne.

28. Pokiaľ ide o posúdenie predčasného ukončenia zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, toto žalobca odvodzoval od výpovedí, a to u zmluvy č. 1 výpoveďou zo dňa 10. 03. 2015, ktorá podľa žalobcu mala nadobudnúť účinnosť dňom 31. 05. 2015. Možnosť ukončenia zmluvného vzťahu výpoveďou žalobca odvodzoval od VOP, a to IV. - 4.1.. Na tejto argumentácii zotrval aj po výzve odvolacieho súdu, aby zdôvodnil ukončenie oboch zmlúv a tiež sa vyjadril k námietke premlčania vnesenej žalovanými.

29. Odvolací súd po prieskume VOP, ktoré sú súčasťou jednotlivých zmlúv o spotrebiteľskom úvere uvádza, že ukončenie zmluvného vzťahu výpoveďou podľa čl. IV.-4.1. sa vzťahuje na revolvingový spotrebiteľský úver/kreditná karta, pričom prejednávane úvery v spore sa spravujú ohľadne ukončenia zmluvného vzťahu článkom III. VOP a spôsob zániku zmluvy uzavretej na zmluvu určitú, čo je prejednávany prípad, je vo VOP upravený v čl. III.-6.-1, podľa ktorého žalobca mohol od zmluvy odstúpiť, tiež k zániku zmluvy mohlo dôjsť splnením dlhu alebo zo zákona. Po posúdení obsahu úkonov žalobcu označených ako výpoveď zo zmluvy zo dňa 10. 03. 2015 a zo dňa 09. 02. 2015, odvolací súd konštatuje, že týmito úkonmi nedošlo k platnému ukončeniu zmluvného vzťahu, pretože tento spôsob nebol dojednaný v zmluve, ani vo VOP, žalobca od zmluvy neodstúpil, zmluvy nezosplatnil, keďže túto skutočnosť v spore netvrdil a ani nepreukazoval, preto podľa odvolacieho súdu boli žalovaní povinní dlh splácať za podmienok zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to v pravidelných mesačných splátkach, a to až do celkového zaplatenia dlhu, pričom ako bolo uvedené na úver č. 1 boli povinní zaplatiť iba sumu 6 000,-Eur a na úver č. 2 iba sumu 19 536,-Eur.

30. K požadovanému úroku z omeškania odvolací súd udáva, že sa jeho výška spravovala právnou úpravou podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. V danom prípade vznikli oba záväzkové vzťahy v roku 2011 kedy bola výška úrokov z omeškania o 8 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Výška úrokov z omeškania v rozhodnom období bola 9,25 %, avšak žalobca požadoval úrok z omeškania vo výške 8,05 %, preto odvolací súd vychádzal z ním požadovaného úroku z omeškania, keďže nemohol ísť nad petit žalobcu, teda rozhodnúť ultra petitum.

31. Odvolací súd preto vypočítal počet splátok pri úvere poskytnutom vo výške 6 000,-Eur, kde mesačné splátky činili 108,16 Eur, ale k týmto boli žalovaní povinní platiť poistenie vo výške 10,10 Eur mesačne, teda s poistením mali platiť mesačne splátku vo výške 118,26 Eur, s počiatkom splácania od 15. 06. 2011 a vzhľadom na výšku poskytnutého úveru ho mali splatiť do 15. 08. 2015. Žalobca požadoval úroky z omeškania pri tomto úvere vo výške 8,05 % ročne. od 01. 06. 2015. Vzhľadom na povinnosť realizovania splátok po 118,26 Eur mali žalovaní ku dňu 15. 06. 2015 zaplatiť sumu 5 794,74 Eur, pričom zaplatili sumu 4 890,90 Eur, teda ich dlh ku dňu 15. 06. 2015 činil sumu 903,84 Eur a úrok z omeškania im prináleží z tejto sumy od 16. 06. 2015. Ku dňu 15. 07. 2015 mali zaplatiť sumu 1 022,10 Eur, ktorá pozostávala z dlžnej sumy vo výške 903,84 Eur ku dňu 15. 06. 2015 mesačné splátky vo výške 118,26 Eur, preto žalobcovi prináleží úrok zo sumy 1 022,10 Eur od 16. 06. 2015. Ďalšiu splátku vo výške 87,-Eur, ktorá predstavovala zvyšok zo zaplatenia úveru vo výške 6 .000,-Eur ku dňu 15. 08. 2015, predstavoval dlh žalovaných k tomuto dátumu sumu 1 109,10 Eur, a to na omeškaných mesačných splátkach, z ktorej sumy žalobcovi prináleží úrok z omeškania od 16. 06. 2015.

32. Ohľadne priznania úrokov z omeškania z úveru poskytnutého vo výške 19 536 Eur, odvolací súd dospel k záveru, že nakoľko tento úver je bezúročný a bez poplatkov, tak vzhľadom na výšku mesačnej splátky 362,05 Eur, s počiatkom splácania tohto úveru od 15. 11. 2011, by žalovaní tento úver mali uhradiť do 15. 04. 2016 (posledná splátka v roku 2016 dňa 15. 04. už bola len vo výške 347,35 Eur). Keďže žalovaní uhradili na tento úver sumu 11 621,44 Eur, žalovaní boli v omeškaní so sumou 3 584,66 Eur, pretože za dobu od 15. 11. 2011 do 30. 04. 2015 mali celkove uhradiť sumu 15 206,10 Eur, uhradili však len sumu 11 621,44 Eur, teda ich dlh ku dňu 30. 04. 2015 činil sumu 3 584,66 Eur. Počnúc mesiacom máj 2015 boli žalovaní v omeškaní s ďalšími mesačnými splátkami a to každý mesiac po 362,05 Eur, preto odvolací súd priznal žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 3 584,66 Eur s úrokom z omeškania od 01. 05. do zaplatenia, pretože išlo o dlžnú sumu žalovaných ku dňu 30. 04. 2015 a ďalej počnúc nasledujúcimi mesiacmi, v ktorých bola splátka vždy do 15. dňa v mesiaci, sa táto suma zvyšovala o mesačnú splátku vo výške 362,05 Eur, preto odvolací súd priznal úrok z omeškania v zmysle súm uvedených vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia, avšak za mesiac apríl 2015 už činila splátka úveru len sumu 347,36 Eur na celkové splatenie úveru, o ktorú sumu sa navýšila dlžná suma ku dňu 16. 03. 2016 vo výške 7 567,21 Eur.

33. K vznesenej námietke premlčania žalovanými odvolací súd uvádza, že táto nie je dôvodná, nakoľko žalobca podal žalobu dňa 28. 09. 2015, do konca roku 2014 žalovaní dlh splácali, teda nemali omeškané mesačné splátky na oboch úveroch a vzhľadom na trojročnú premlčaciu dobu, ktorá najskôr začala plynúť pre mesačné splátky splatné odo dňa 28. 09. 2012, tieto však boli uhradené, bola námietka premlčania nedôvodná.

34. Celkovú dlžnú sumu žalovaných vo výške 9 023,66 Eur odvolací súd nepovolil žalovaným splácať v mesačných splátkach, tak ako to učinil okresný súd, pretože pokiaľ by žalovaní boli platili úvery aspoň vo výške mesačných splátok, spolu by mesačne splácali 480,31 Eur, napriek tomu, že namietali bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov, tieto prestali splácať koncom roku 2014, pričom nič im nebránilo v tom, aby dlh splácali, keďže si boli vedomí dlhu na oboch úveroch a s prihliadnutím aj na záujem žalobcu odvolací súd nepovažoval za dôvodné povolenie splátok.

35. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

36. O trovách prvoinstančného ako aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne trovy prvoinstančného a odvolacieho konania v rozsahu 14 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške. Podľa výsledku sporu bol žalobca v konaní úspešný v 43 % a žalovaní boli úspešní v 57 %. V prevažnej miere boli úspešní žalovaní, keďže ich čistý úspech bol 14 %, preto odvolací súd vzhľadom tento čiastočný úspech žalovaných rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

37. Odvolaním nenapadnutý II. výrok rozsudku prvoinstančného súdu, zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).